בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', כ' באלול תשס"ד (06 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ' באלול**, הוא 35 שנה ליום פטירתו של **הרב יוסף שלמה כהנמן**, 'רבה של פוניבז' '. הרב כהנמן היה אחת הדמויות המפורסמות ביותר בעולם היהודי. איך יישוב או קהילה יהודית נידחת, שהרב כהנמן לא פקד אותה באחת מנסיעותיו המרובות. בין רבני ישראל והתפוצות, נחשב הוא לאחד מגדולי המעשה והיוזמה הפוריה. בעולם הישיבות, נתבצר מקומו כזקן ראשי הישיבות ובעל האישיות הקורנת ביותר שבהם. חביב היה באצילותו העממית על בני התורה ועל המוני העם כאחד. הוא הפך, הודות לקסמו האישי ובזכות מפעליו המפליאים בהצלחתם, לדמות אגדית בעולם היהודי.

הרב כהנמן עלה ארצה בשנת ת"ש (1940). כ- 4 שנים לאחר מכן הוא הקים את ישיבת פוניבז'. אולם הוא לא הסתפק בהישגה של ישיבה אחת, ואפילו גדולה ונאה, המאוכלסת בני תורה רבים. כמו בליטא, מכורתו הראשונה, הרב ניגש בארץ לבנייתה של קריה שלמה. תחילה, הוא בנה את "קריית הישיבה", הסמוכה לבני ברק, ורק לאחר מכן הוא ניגש לפיתוחה של הישיבה הראשונה בתוכה, ולייסודן של ישיבות נוספות.

את אבן הפינה לישיבת פוניבז' בארץ-ישראל הניח הרב כהנמן בשעה קודרת ביותר ליישוב היהודי בישראל ולעם היהודי כולו. היה זה באביב של שנת 1941, כשהגנראל הנאצי רומל עמד בשערי קאהיר. **הימים היו ימי ערב קרב אל-עלמיין**, והחרדה במזרח התיכון היתה רבה. הכל ידעו, כי אם יתגבר האויב על חילות הברית במדבר המערבי, לא ייעצר במצרים. הסכנה לגבולות הארץ היתה גדולה, והאויב מבפנים. ערביי מצרים וערביי ארץ-ישראל, כבר הריעו בגלוי לקראת הכובש הנאצי ולקראת שעתם הגדולה – לביזת הרכוש ולטבח באוכלוסיה היהודית.

והנה, בעצם הימים הקודרים ההם, קם הרב יוסף שלמה כהנמן וערך את טקס הנחת אבן הפינה לישיבתו, ישיבת פוניבז'. תמה עליו אחד מבעלי הבתים החרדים בתל-אביב ושאלו: "רבה של פוניבז', מה אתה עושה? כיצד אתה עוסק בייסוד ישיבות, שעה שחרב חדה של היטלר מונחת על צווארינו?"

השיב לו הרב כהנמן: "ידידי היקר! ישמעו אזניך מה שאתה מוציא מפיך. אומר אתה כי ימינו ספורים המה, ומי יודע אם נישאר בחיים בעוד עשרה ימים. אם אמנם כך הוא, וודאי וודאי שעלינו להזדרז ולהקים את בניין הישיבה על תילה, כי מי יודע אם בעוד ימים מספר לא יהא מאוחר מדי...?!"

וכך התחיל הרב דפוניבז' לבנות את ישיבתו הגדולה אל מול גייסותיו של אותו אשמדאי. אדרבא, תיגרת השעה עוד הוסיפה על זריזתו ומרצו. וכיום מתנוסס בניין ישיבת פוניבז' במקום הנאה ביותר בבני ברק, והיא משמשת מגדלור עצום לתורה ולתעודה, אות ומופת לנצח ישראל אשר לא ישקר. [קשת גיבורים]

בשנות ה- 50, כשהרב כהנמן נסע לארה"ב לגייס כספים לישיבה, שוב בשעת מלחמה – המלחמה הקרה בין אמריקה לברית המועצות - הוא הכריז לציבור שומעיו שיבוא יום וכל יהודי התפוצות – גם מהמערב, גם מרוסיה הקומוניסטית – יעלו ויבואו ארצה.

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', כ' באלול תשס"ד (06 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כשנשאל מי, לדעתו, יבוא קודם, ענה הרב שיהודי המשטר הסובייטי יהיו הראשונים.
כשנשאל על מה הוא מבסס את דעתו, השיב: "כי הקב"ה עושה את הנס הקטן קודם!"

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל